

ISLAMAS SYN PÅ TREENIGHET

Av "Ulfat Aziz Alsamad"

Treenighetens doktrin enligt Kristendomen innebär att det finns tre separata gudomliga personer i Gudfader, Gud sonen och Gud den helige anden. Den athanasianska trosbekännelsen fastslår: "Det finns en person i Fadern, en annan i Sonen, och en annan i den Helige Anden. Men Fadern, Sonen och den Helige Anden är alla en, likvärdiga i ära. Fadern är Gud, Sonen är Gud och den Helige Anden är Gud. Ändå finns det inte tre Gudar utan en Gud . . ."

Detta är en uppenbar självmotsägelse. Det är som att säga att, ett plus ett plus ett är ett, ändå är det tre. Om det finns tre separata gudomliga personer och alla är Gud, då måste det finnas tre gudar. Den kristna kyrkan erkänner omöjligheten att få tron på tre gudomliga personer att överensstämma med tron på att Gud är en, och förklarar därför att treenighetens principer är ett mysterium på vilket en person blint måste tro.

Detta är vad pastor J F De Groot skriver i sin bok Catholic Teaching: "Den heliga treenigheten är ett mysterium i ordets verkliga bemärkelse. För endast förnuftet kan inte bevisa existensen av en treenig Gud, uppenbarelsen lär det, och även efter det att mysteriets existens har avslöjats för oss, så förblir det omöjligt för det mänskliga intellektet att förstå hur de tre personerna endast har en gudomlig natur."

Konstigt nog, nämnde Jesus Kristus själv aldrig något om treenigheten. Han visste eller så aldrig någonting alls om att det fanns tre gudomliga personer i Gud. Hans uppfattning om Gud skiljde sig på inga sätt från de tidigare israelitiska profeterna som alltid hade predikat om Guds enhet och aldrig treenigheten. Jesus upprepade de tidigare profeterna när han sa:

Det förnämsta av alla buden är detta: "Hör Israel, Herren vår Gud, Herren är en. och du skall älska Herren din Gud av allt ditt hjärta och av all din själ och av allt ditt förstånd och av all din kraft" . (Markus 12:29, 30)

Han trodde på en gudomlig person, en Gud, vilket framgår av följande utsaga:

Herren din Gud skall du tillbedja, och honom allena skall du tjäna. (Matteus 4: 10)

Treenighetens doktrin skapades av de kristna ungefär trehundra år efter Jesus. De fyra kanoniska evangelierna, skrivna mellan 70—115 e.Kr., innehåller inget om treenighet. Till och med st Paulus, som införde många utländska ideer i kristendomen, visste inget om en

treenig Gud. Ett katolskt uppslagsverk medger att treenighetens doktrin var okänd för de tidiga kristna och att den formulerades i det fjärde århundradets sista tredjedel (The New Catholic Encyclopedia 1967 volym 14).

Treenighetens principer var inget som Jesus Kristus lärde, de finns ingenstans i bibeln (varken i gamla eller nya testamentet) och de var helt främmande för de tidiga kristna. De blev en del av kristen tro mot slutet av fjärde århundradet. Treenigheten är rationellt sett ohållbar. Den är inte endast bortom förnuftet utan även stridande emot sunt förstånd.

Som vi sa tidigare är tron på tre gudomliga personer oförenlig med tron på Guds enhet. Om det finns tre distinkta och separata personer så måste det finnas tre distinkta och separata substanser, för varje person är oskiljbar från sin egen substans. Om nu Fadern är Gud, Sonen är Gud och den Helige Anden är Gud så måste det finnas tre distinkta substanser och som en konsekvens härav tre distinkta gudar.

Dessutom är de tre gudomliga personerna antingen oändliga eller ändliga. Om de är oändliga så finns det tre olika ändligheter, tre allmakter, tre evigheter och alltså tre gudar. Om de är ändliga leds vi till den absurda tanken att en oändlig person existerar i tre ändliga former som var och en är ändlig och som bildar en oändlig förening. Faktum är att om tre personer är ändliga så är varken Fadern, Sonen eller den Helige Anden Gud.

Islam predikar den enkla och uppenbara Guds enhet. Den presenterar ett gudsbegrepp som är fritt från all antropomorfism och mytologi. Den fastslår Guds unikum och säger att Han inte har några partners i sin gudomlighet. Han är en substans, Han är den oberoende, på vilken alla är beroende, och som inte är beroende av någon.

Han är alltings Skapare och Beskyddare, den Allsmäktige, den Allvetande, den Kärleksfulle, den Barmhärtige, den Evige och den Oändlig. Han varken föder eller har blivit född. Ingenting kan komma ur Honom och bli hans jämlike eller partner i Gudomligheten:

Säg: "Detta är Gud, den Ende, Gud, den Evige, som är Orsak till allt, Vidmakthållare av allt, hos vilken alla söker skydd. Han har inte avlat och inte blivit avlad, och ingenting har funnits som kunde liknas vid Honom." (Koranen 112:1-4)

"Eder Gud är en enda Gud, det finns ingen Gud utom Honom, den barmhärtige förbarmaren. I himlarnas och jordens skapelse, i nattens och dagens växling, i skeppet som seglar på havet med sådant som länder människorna till gagn, i vattnet som Gud nedsänt från himmelen och varmed Han giver jorden liv efter hennes dvala, i alla de kräk Han kringspjutt på henne, i vindens omkastningar och i molnen som fatt sig ålagt att fara mellan himmel och jord, finnas

sannerligen tecken för människorna som har förstånd." **(Koranen 2:158-159)**

Det finns ingen Gud utom Gud, den levande, den bestående. Ej överväldigar Honom slummer eller sömn, Honom tillhör vad som finnes i himlarna och vad som finnes på jorden. Vem är det som faller förbön hos Honom utan Hans tillåtelse? Han vet vad som varit före dem och vad som skall komma efter dem, men av Hans kunskap fatta de ej annat än vad Han vill. Hans tron omfattar himlarna och jorden, och deras vidmakthållande är ingen börda för Honom, ja Han är den Höge, den Store. " **(Koranen 2:256)**

